

U s n e s e n í :

Obvodní soud pro Prahu 3 rozhodl předsedou senátu Davidem Vláčilem ve věci žalobkyně **Český Telecom, a. s.**, se sídlem: Olšanská 55/5, 130 34 Praha 3, IČ: 60193336 proti žalované **Czech On Line, a. s.**, se sídlem: U nákladového nádraží 8, 130 00 Praha 3, IČ: 63080150 zastoupené Dr. Vítem Horáčkem advokátem se sídlem Husova 5, 110 00 Praha 1, k rozhodnutí uložení povinnosti uzavření dodatku ke smlouvě o propojení týkajícího se poskytování služby ADSL; po rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu jako správního orgánu (v řízení podle ust. § 244 a následujících občanského soudního řádu), k návrhu žalobkyně na přerušování řízení a předložení věci Soudnímu dvoru Evropských společenství k rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu práva Evropských společenství;

t a k t o :

I. Řízení se přerušuje.

II. Soudnímu dvoru Evropských společenství se (na základě článku 234 Smlouvy o založení Evropského společenství) **předkládají následující předběžné otázky:**

1/ Byl oprávněn národní telekomunikační regulátor (Český telekomunikační úřad) formou správního rozhodnutí po 1. květnu 2004, tedy po dni přistoupení České republiky do Evropských společenství) uložit telekomunikační společnosti s výraznou (dominantní) tržní silou na telekomunikačním trhu povinnost uzavřít smlouvu o propojení její sítě s jiným operátorem ?

2/ Pokud je odpověď na otázku ad 1/ kladná:

byl oprávněn národní regulátor tak učinit pouze za podmínek stanovených v článku 8 bod 2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady číslo 2002/19/ES (přístupové směrnice), to

jest také na základě předchozí analýzy trhu provedené v souladu s článkem 16 Směrnice číslo 2002/21/ES (rámcová směrnice) a na základě předchozí procedury popsané v článku 6 a článku 7 Rámcové směrnice č. 2002/12 /ES,

nebo (například podle bodu 15 základních cílů, článku 3, článku 4 bod 1, článku 5 odstavec 1 písmeno a) a odstavec 4, článku 10 bod 1 a 2 přístupové Směrnice č. Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES) tak mohl učinit i bez předchozí analýzy trhu?

3/ Může mít vliv na odpověď k otázce ad 2/ skutečnost, že žádost konkrétního operátora o vydání rozhodnutí o nuceném propojení jeho sítě se sítí operátora s výraznou (dominantní) tržní silou na telekomunikačním trhu byla národnímu regulátorovi doručena a řízení o této žádosti před ním z rozhodující části probíhalo před 1. květnem 2004, tj. přede dnem vstupu České republiky do Evropských společenství?

4/ Pokud v rozhodné době – v období od 1. května 2004 do 30. dubna 2005 - Česká republika neimplementovala v dostatečném rozsahu shora označené Směrnice, je možno přímo aplikovat Směrnici číslo 2002/21/ES (rámcovou směrnici) a Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES (směrnice o propojení), tedy

4a/ jsou tyto Směrnice (některá z nich) bezpodmínečné a dostatečně určité tak, aby mohly být (soudem) aplikovány namísto vnitrostátního zákona ?

4b/ je operátor s výraznou (dominantní) tržní silou na telekomunikačním trhu oprávněn (aktivně subjektivně legitimován) dovolávat se v důsledku nenáležité transpozice Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES (směrnice o propojení) a Směrnice číslo 2002/21/ES (rámcové směrnice) jejich přímého účinku s ohledem na to, zda tyto Směrnice (některá z nich) vůbec zajišťují ochranu zájmů tohoto subjektu, který odmítá uzavřít dohody o propojení (v rozsahu služby ADSL) s jinými tuzemskými telekomunikačními operátory (a podle stanoviska národního telekomunikačního regulátora, které má být soudem také přezkoumáváno, tak jedná v rozporu s cíly Nového regulačního rámce)?

4c/ může se tentýž operátor dovolávat přímého účinku řádně neimplementovaných Směrnic (některé z nich), když (i při splnění podmínek ve Směrnících uvedených) při rozhodování národního telekomunikačního regulátora se vždy rozhoduje o konkrétních podmínkách propojení sítí operátorů, tedy jde o ukládání konkrétních povinností jednotlivcům?

O d ů v o d n ě n í :

I.

Předmět sporu, průběh správního řízení

Obě účastnice řízení jsou akciovými společnostmi zřízenými podle českého práva a jsou držitelkami licence pro poskytování telekomunikačních služeb (jde o telekomunikační operátory), žalobkyně – Český Telecom, a.s. [dále jen „CTc“ nebo „žalobkyně“] měla v rozhodující době výrazný /dominantní/ podíl na relevantním telekomunikačním trhu v České republice. Obě společnosti uzavřely dne 29. ledna 2001 smlouvu o propojení svých veřejných pevných telekomunikačních sítí. Žalovaná Czech On Line, a.s. [dále jen „COL“ nebo „žalovaná“] se obrátila na žalobkyni 3. 2. 2003 s návrhem dodatku k již uzavřené smlouvě s tím, aby obě sítě byly propojeny nově i pro účely poskytování služby Asymmetric Digital Subscriber Line ADSL - vysokorychlostní širokopásmové připojení k síti internet /jiný název této technologie je Broadband/, když COL chtěla poskytovat tuto službu svým vlastním klientům prostřednictvím vlastní sítě (a nikoliv, jako dosud, jen v režimu přístupu k síti žalobkyně). Žalobkyně však v telekomunikačním věstníku zveřejnila jen nabídku přístupu k infrastruktuře své sítě využívající technologii ADSL, ačkoliv zákon o telekomunikacích (číslo 151/2000 Sb.) v tehdy platném znění jí ukládal povinnost zveřejnit referenční nabídku propojení sítí (viz jeho § 39 odst. 7). Protože mezi účastnicemi nedošlo k dohodě o propojení sítí pro účely technologie ADSL (ve formě dodatku k již existující smlouvě mezi účastnicemi o propojení týkající se jiných technologií), obrátila se COL na Český telekomunikační úřad [dále jen „CTU“], který je pro území České republiky univerzálním správním a regulačním úřadem ve věcech telekomunikací a poštovních služeb (jde tedy o národního telekomunikačního regulátora). Po provedeném správním řízení (v němž byla zachována všechna procesní práva obou účastnic) rozhodl poprvé CTU dne 30. 4. 2004 tak, že po určitých dílčích úpravách návrhu žalované COL v zásadě vyhověl, k odvolání žalobkyně CTc tehdejší předseda CTU jako odvolací orgán takové rozhodnutí zrušil (z důvodů věcných a faktických, nikoliv pro nesprávnost právní argumentace správního orgánu I. instance) a věc vrátil CTU k dalšímu řízení (pokračovalo tedy řízení o původním návrhu). Prvoinstanční orgán pak znovu (podruhé) rozhodl dne 14. září 2004 (*příloha č. 1*) a to tak, že znovu návrhu žalované COL vyhověl a uložil účastníkům uzavřít dodatek „Y“ k dosavadní smlouvě o propojení i pokud jde o službu technologie ADSL. K opětovnému odvolání žalobkyně CTc pak předseda CTU její odvolání svým rozhodnutím ze dne 20. ledna 2005 (*příloha 2*) zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil. Předseda CTU jako odvolací orgán při opětovném přezkoumání věci především k námitkám CTc uvedl, že zákon o telekomunikacích nevyžaduje, aby při službě přístupu k síti Internet (ADSL) byla zajištěna vzájemnost (reciprocita) služeb obou operátorů propojovaných sítí i v tomto režimu propojení, vzájemný přístup k telekomunikačním službám prostřednictvím druhé (propojované) sítě není nezbytným znakem propojení (není sporu o tom, že žalovaná COL službu ADSL žalobkyni CTc neposkytuje). Opakující se věcné a technické námitky žalobkyně CTc vyhodnotil odvolací orgán jako účelové s tím, že se s nimi plně vyrovnalo přezkoumávané rozhodnutí správního orgánu I. instance. Rozhodnutí předsedy CTU z 20. 1. 2005 je podle správního řádu konečné a vykonatelné.

II.

Řízení před soudem

Podle ust. § 244 občanského soudního řádu /o.s.ř./ ve znění účinném od 1. ledna 2003 platí, že rozhodl-li správní orgán podle zvláštního zákona o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů (§ 7 odst. 1 o.s.ř.), a nabylo-li rozhodnutí správního orgánu právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení. Ačkoliv jde o ryze soukromo-právní poměr, kdy spory z nich plynoucí zásadně řeší soudy, jde o případ, kdy zákon svěřil rozhodování o věci

soukromého práva nejprve orgánu správnímu (zde CTU jako specializovanému správnímu orgánu rozhodujícímu ve věcech telekomunikačních) s tím, že bylo-li s konečnou platností pravomocně správním orgánem (ve správním řízení) rozhodnuto, může se účastník takového řízení obrátit se žalobou na řádný soud s tím, aby věc (znovu) projednal. Podání žaloby nemá zásadně odkladný účinek, účastníky řízení před soudem jsou ti, kdo jimi byli v řízení před správním orgánem (nikoliv ovšem správní orgán sám). Soud věc projedná v nařízeném jednání, provede potřebné důkazy a žalobu rozsudkem zamítne, dospěje-li k závěru, že správní orgán rozhodl o soukromo-právním sporu správně; dospěje-li naopak k závěru, že o věci má být rozhodnuto jinak, rozhodne ve věci samé rozsudkem, který nahrazuje rozhodnutí správního orgánu v takovém rozsahu, v jakém je rozsudkem soudu dotčeno. Proti rozsudku je přípustné odvolání k soudu II. instance (odvolacímu soudu) a proti rozsudku odvolacího soudu za určitých omezených podmínek i mimořádný opravný prostředek – dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky.

Žalobkyně CTc podala včas ke zdejšímu soudu – Obvodnímu soudu pro Prahu 3 (který je ve smyslu článku 234 Smlouvy o Evropských společenstvích řádným civilním soudem první instance) žalobu, kterou k výzvě soudu upřesnila (*příloha č. 3a a 3b*) a kterou se domáhá toho, aby soud rozhodl, že účastnice nejsou povinny postupovat v rámci propojení jejich sítí v souladu s podmínkami pro službu zprostředkování širokopásmového přístupu ke službám sítě Internet s využitím technologie ADSL, jak jsou /napadeným rozhodnutím správního orgánu/ upraveny dodatkem Y ke Smlouvě o propojení telekomunikačních sítí uzavřené dne 29. 10. 2001 ve znění určeném rozhodnutím CTU ze dne 14. 9. 2004, potvrzeném rozhodnutím předsedy CTU ze dne 20. ledna 2005.

Obsah žaloby o níž má soud rozhodovat je obdobný tomu, jak se žalobkyně CTc bránila již ve správním řízení: vyjma námitek technických a věcných, případně námitek týkajících se výkladu vnitrostátního práva České republiky (tyto námitky nejsou podstatné z hlediska řízení o předběžné otázce před Soudním dvorem Evropských společenství) uplatňuje i obranu založenou na tvrzení, že napadené rozhodnutí správního orgánu neobstojí z hlediska práva Evropských společenství. Konkrétně žalobkyně CTc namítá, že:

a/ postup správního orgánu (po 1. 5. 2004) měl vycházet z článků 69 a 83 Evropské dohody o přidružení České republiky k Evropským společenstvím; závazkem České republiky bylo harmonizovat své vnitrostátní předpisy s *aquis communautaire* a to nejpozději ke dni jejího vstupu do Evropského společenství (1. 5. 2004)

b/ zákon o telekomunikacích platný v rozhodné době neimplementoval řádně tak zvaný Nový regulační rámec Evropské unie pro sektor elektronických komunikací z roku 2002, tedy konkrétně Rámcovou směrnicí č. 2002/21/ES a přístupovou směrnicí č. 2002/19/ES. Protože do českého právního řádu nebyly včas a úplně tyto směrnice implementovány, může se žalobkyně CTc podle svého mínění dovolávat „vertikálního bezprostředního účinku směrnic“;

c/ správní orgán vydal cenová rozhodnutí s nimiž žalobkyně CTc nesouhlasí a považuje je za nápravná opatření národního regulátora, kterým měl údajně předcházet postup podle článku 8 bod 2 Přístupové směrnice č. 2002/19/EU, tedy CTU jako regulátor měl před svým rozhodnutím provést zkoumání stavu relevantního trhu a konkurence na tomto trhu;

d/ podle článku 4 Směrnice ES č. 97/33/EC může být povinný subjekt zproštěn povinnosti jednat o propojení, pokud zde jsou „obchodně realizovatelné alternativy“ (tím se míní možnost přístupu k síti na místo požadovaného propojení sítí);

e/ podle článku 4 a 12 Směrnice 2002/19/ES mají všichni provozovatelé sítí povinnost (jen) jednat o propojení; subjektu s výraznou tržní silou na relevantním trhu identifikovaným na definovaném základě analýzy trhu lze uložit, aby vyhověl přiměřeným požadavkům na přístup ke specifickým síťovým prvkům a přiřazeným zařízením. Národní regulátor je povinen posoudit, zda navrhované opatření je nebo není v souladu s cíli regulačního rámce a dále má zejména zkoumat:

- technickou a ekonomickou životaschopnost využití nebo instalace konkurenčních zařízení, na základě tempa vývoje trhu, se zohledněním charakteru a druhu dotyčného propojení a přístupu;
- proveditelnost poskytování navrhovaného přístupu, s ohledem na dostupnou kapacitu;
- počáteční investice majitele zařízení, s přihlédnutím k rizikům investice;
- potřeby dlouhodobé ochrany konkurenčního prostředí;
- kde to přísluší veškerá příslušná práva intelektuálního vlastnictví;
- poskytování celoevropských služeb;

Analýza trhu, jak je předpokládána v článku 8, 12 a 16 Přístupové Směrnice č. 2002/19/ES, ovšem CTU jako národním regulátorem provedena nesporně nebyla.

f/ podle článku 5 odst. 1 a odst. 3 Přístupové Směrnice č. 2002/19/ES musí uložení povinnosti uzavřít dohodu o propojení sítí povinně předcházet procedura popsaná v článku 6 a článku 7 Rámcové směrnice č. 2002/12 /ES. Veřejná konzultační procedura ani notifikace Evropské komisi a ostatním regulačním úřadům členských států (s ohledem na možné účinky na jednotný trh společenství) provedena v dané věci nebyla.

g/ podle článku 5 odst. 1 Přístupové Směrnice č. 2002/19/ES může být bez ohledu na tržní sílu (operátora) uložena (regulátorem) povinnost propojení, pouze je-li to nezbytné k zajištění vzájemné konektivity koncových uživatelů (konektivita = spojení, propojení). Ani tato podmínka nebyla podle žalobkyně CTc splněna, protože v případě služby širokopásmového přístupu (propojení) k síti Internet nemůže jít nikdy o zajištění spojení jednotlivých koncových uživatelů.

K těmto námitkám se žalovaná COL vyjádřila (příloha č. 4) tak, že Směrnice nejsou přímo závazným pramenem práva a nemohou být aplikovány přímo, je naopak třeba aby byly implementovány do vnitrostátních předpisů členského státu. Lze je aplikovat za splnění následujících podmínek:

- a) marně uplynula lhůta pro transpozici směrnice – zde žalovaná COL souhlasí, že Česká republika transpozici řádně v rozhodné době provedla nedostatečně (k tomu soud poznamenává, že od 1. května 2005 nabyl účinnosti nový zákon o elektronických komunikacích, který již všechny dotčené směrnice plně transponoval);
- b) směrnice musí být bezpodmínečná a dostatečně přesná – k tomu žalovaná COL namítá, že zmíněné Směrnice jsou jen obecné, stanovují jen základní rámec a cíle regulace elektronických komunikací, ponechávají volnost národním úpravám i jednotlivým regulátorům. I rozsah povinností, které mohou být regulátorem uloženy

není striktně omezen a povinnosti jimi mohou být ukládány i nad rámec Směrnice. Směrnice proto není dostatečně přesná a nelze jí proto použít na místo vnitrostátního zákona;

- c) osoba, která se dovolává účinku směrnice musí být k tomu oprávněna: zde žalovaná COL uvádí, že žalobkyně CTc nemohla být zkrácena na svém právu odmítnout uzavření dodatku ke smlouvě o propojení, pokud se měl nově týkat služeb ADSL, protože článek 4 Propojovací Směrnice 97/33/EC dává národním regulátorům možnost, nikoliv povinnost, omezení povinnosti organizací uskutečnit propojení, které je na nich požadováno. I kdyby tedy tato Směrnice měla být přímo aplikována (před českým zákonem o telekomunikacích), bylo by i tak povinností žalobkyně CTc vyhovět žádosti o propojení. Proto ani případným nepoužitím směrnice žalobkyně CTc nemohla být na svých právech zkrácena. Není podle žalované COL dán ani kvalifikovaný důvod pro zajištění ochrany práv žalobkyně, protože sama jako dominantní podnikatel na relevantním trhu sám narušuje hospodářskou soutěž tím, že se odmítá propojit se žalovanou (ale i s většinou všech dalších operátorů, kteří o propojení požádali). Je to naopak žalobkyně, kdož naopak jedná v rozporu s cíly Nového regulačního rámce.
- d) aplikací směrnice nesmí dojít k uložení povinnosti jednotlivci – k tomu žalovaná COL zaznamenává, že pokud by regulátor – CTU postupoval podle Směrnic shora označených, nutně by musel v každém případě uložit určité povinnosti oběma účastníkům.

K nepřímé aplikaci směrnic žalovaná COL uvedla, že je povinností vnitrostátních orgánů při aplikaci vlastního práva jej vykládat co nejvíce v souladu s právem komunitárním. V dané věci ale platí, že zákon o telekomunikacích, pokud definoval ve svém § 2 odstavec 18 pojem „propojení“ odpovídal článku 2 Přístupové směrnice 2002/19/ES; ustanovení § 37 odstavec 2 zákona, pokud ukládalo povinnost k propojení sítí, v zásadě odpovídalo článku 4 Přístupové směrnice 2002/19/ES. Pokud zákon v § 38 odst. 3 uváděl důvody, kdy je možno propojení odmítnout, pak sice Směrnice č. 97/33/EC o propojení znala více důvodů pro odmítnutí propojení, byla však v tomto rozsahu nahrazena Přístupovou směrnicí 2002/19/ES, která důvody pro odmítnutí již nezná.

III.

Průběh řízení před soudem po podání žaloby

Zdejší soud ve věci již provedl výslechy všech navržených svědků, svědkyně dipl. ing. Ševerové, ředitelky jednoho z odborů národního telekomunikačního regulátora – CTU, ta uvedla, že drtivou většinu ze všech cenových rozhodnutí týkajících se poskytování různých telekomunikačních služeb žalobkyně CTc napadla žalobou u správního soudu s tím, že se domáhá jejich zrušení; svědek dipl. ing. Ebert, ředitel odboru regulace sítí a elektronických komunikací národního telekomunikačního regulátora CTU uvedl, že mezi různými českými telekomunikačními operátory proběhlo asi šest obdobných sporů, byla to vždy jen žalobkyně CTc, která odmítala uzavřít smlouvu o propojení při poskytování služby ADSL s ostatními operátory, kteří se poskytování takové služby v režimu propojení dožadovali.

Soud již provedl (vyjma navrženého znaleckého posudku, jehož účelnost by zvažoval až v návaznosti na rozhodnutí Soudního dvora Evropských společností o tomto návrhu)

všechny ostatní důkazy, v řízení před zdejší soudem již strany žádná nová tvrzení a důkazy nemohou uplatňovat, neboť podléhá ze zákona koncentraci vztahující se k prvnímu jednání o podané žalobě.

IV. Relevantní vnitrostátní úprava

Oblast telekomunikací byla v rozhodné době od 1. 7. 2000 do 31. 4. 2005 upravena zákonem č. 151/2000 Sbírky, o telekomunikacích (*celé znění je v příloze č. 5*) s tím, že znění některých rozhodujících ustanovení bylo následující

§ 1: Zákon upravuje ve věcech telekomunikací

- a) podmínky pro zřizování a provozování telekomunikačních zařízení a telekomunikačních sítí,
- b) podmínky pro poskytování telekomunikačních služeb,
- c) výkon státní správy včetně regulace.

§ 2

odst. 18: Propojením se rozumí fyzické a logické spojení telekomunikačních sítí využívaných poskytovateli telekomunikačních služeb umožňující uživatelům jednoho poskytovatele telekomunikačních služeb komunikovat s uživateli téhož nebo jiného poskytovatele telekomunikačních služeb nebo za účelem umožnění přístupu ke službám poskytovaným jiným poskytovatelem telekomunikačních služeb. Telekomunikační služby mohou být poskytovány poskytovateli telekomunikačních služeb, kteří se propojují, nebo jinými poskytovateli telekomunikačních služeb, kteří mají přístup k telekomunikační síti.

odst. 19 připojením se rozumí fyzické a logické připojení telekomunikačního zařízení k rozhraní veřejné nebo neveřejné telekomunikační sítě za účelem využívání nebo poskytování telekomunikačních služeb.

odst. 20 Držitelem licence s výrazným podílem na trhu se rozumí pro účely tohoto zákona subjekt, který má oprávnění k provozování veřejných telefonních sítí anebo k poskytování veřejné telefonní služby a který má nejméně dvaceti pěti procentní podíl z relevantního trhu v geografické oblasti, ve které má právo provozovat činnost. Podíl se stanoví z rozdílu výnosů za veřejnou telefonní službu, včetně výnosů z propojování, a nákladů na propojení hrazených jiným poskytovatelům veřejné telefonní služby. Český telekomunikační úřad může stanovit jiný procentní podíl na základě posouzení schopnosti držitele licence ovlivnit podmínky trhu, jeho objemu tržeb a schopnosti zajištění finančních zdrojů nebo zkušenosti s provozováním veřejných telefonních sítí, s poskytováním veřejné telefonní služby nebo veřejné telekomunikační služby pronájmu telekomunikačních okruhů. Obdobně se postupuje při stanovení povinnosti subjektu poskytovat veřejnou telekomunikační službu formou pronájmu telekomunikačních okruhů.

odst. 21: Regulací se rozumí usměrňování telekomunikačních činností a vztahů podle tohoto zákona a v jeho mezích, za účelem dosažení a udržení konkurenčního prostředí, ochrany telekomunikačního trhu, včetně ochrany uživatelů telekomunikačních služeb, regulačním orgánem vydáváním opatření, která jsou závazná pro provozovatele telekomunikačních zařízení a sítí a pro poskytovatele telekomunikačních služeb a která jsou zveřejňována v Telekomunikačním věstníku. Dále k regulaci náleží též sledování plnění

stanovených podmínek (a to i výkonem kontroly) a udržování stavu dosaženého podle těchto podmínek.

§ 3 odst. 1: Zřizuje se Český telekomunikační úřad (dále jen "Úřad"). Úřad je správním a regulačním úřadem ve věcech telekomunikací a poštovních služeb.

§ 37 odst. 1: Provozovatelé veřejných telefonních sítí nebo poskytovatelé telekomunikační služby pronájmu telekomunikačních okruhů, kteří mají výrazný podíl na relevantním trhu, jsou povinni vyhovět požadavkům oprávněných poskytovatelů telekomunikačních služeb o přístup k jimi provozované síti (dále jen "přístup k síti").

odst. 2: Provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí a poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb, kteří kontrolují přístup nejméně k jednomu koncovému bodu sítě identifikovanému jedním nebo více čísly v číslovacích plánech, a poskytovatelé veřejné telekomunikační služby pronájmu telekomunikačních okruhů vedoucích do prostor užívaných uživatelem jsou povinni, požádá-li o to jiný provozovatel nebo poskytovatel vykonávající odpovídající telekomunikační činnost, umožnit tomuto žadateli přímé nebo nepřímé propojení jimi provozovaných telekomunikačních sítí (dále jen "propojení sítí"). Přístup k síti se uskuteční na náklady žadatele a za úplatu.

odst. 3: Přístup k síti se zajišťuje na základě písemné smlouvy uzavřené mezi provozovatelem veřejné telekomunikační sítě a poskytovatelem veřejných telekomunikačních služeb, propojení sítí se zajišťuje na základě písemné smlouvy uzavřené mezi provozovateli veřejných telekomunikačních sítí navzájem.

§ 38 odst. 3: Provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí a poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb uvedení v § 37 odst. 2 mohou odmítnout návrh na uzavření smlouvy o propojení sítí v případě, že požadované vzájemné propojení neodpovídá technickým parametrům nebo výkonosti zařízení, která jsou k dispozici.

§ 39 odst. 1: Žadatelé o propojení jsou povinni nejpozději do 10 dnů oznámit Úřadu, že podali návrh na uzavření smlouvy o propojení, a sdělit mu termíny jednání o smlouvě.

odst. 2: Požádá-li o to některá ze smluvních stran, zúčastní se jednání o uzavření smlouvy o propojení nebo přístupu k síti Úřad. Nedohodnou-li se smluvní strany do 90 dnů ode dne zahájení jednání o uzavření smlouvy o propojení nebo přístupu k síti, jsou písemnými připomínkami Úřadu vázány.

odst. 3: Úřad může rozhodnout o provedení změny smlouvy z důvodů zajištění součinnosti, při poskytování služeb pro všechny koncové uživatele nebo z důvodů zajištění ochrany hospodářské soutěže.

odst. 7: Provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí a poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb uvedení v § 37 odst. 2, kteří mají výrazný podíl na trhu, jsou povinni oznamovat Úřadu a zveřejňovat v Telekomunikačním věstníku referenční nabídky propojení. Referenční nabídka musí obsahovat rozsah propojení, včetně cenových, provozních a technických podmínek propojení. Úřad může rozhodnout o změně v referenční nabídce vzájemného propojení.

§ 40 odst. 1: Nedojde-li k uzavření smlouvy o propojení sítí nebo o přístupu k síti ve lhůtě stanovené v § 38 odst. 1 písm. a), je provozovatel veřejné telekomunikační sítě nebo žadatel o propojení nebo o přístup k síti povinen nejpozději do 10 dnů ode dne odmítnutí uzavření smlouvy písemně informovat Úřad o důvodech, které brání uzavření smlouvy.

odst. 2: Úřad rozhodne o propojení sítí nebo o přístupu k síti, nedojde-li ve stanovené lhůtě k uzavření smlouvy. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek. Rozhodnutí Úřadu nahrazuje smlouvu o propojení sítí nebo o přístupu k síti.

odst. 4: Spory smluvních stran vzniklé po uzavření smlouvy rozhoduje Úřad do 6 měsíců od doručení podnětu jednou ze smluvních stran. Oznámení o rozhodnutí zveřejní Úřad v Telekomunikačním věstníku.

odst. 5: Úřad může ve veřejném zájmu rozhodnout, aby provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí nebo poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb uvedení v § 37 odst. 1 a 2 propojili sítě nebo umožnili přístup k síti v jím stanoveném termínu.

§ 41 odst. 2: Technické a provozní podmínky přístupu k síti a propojení sítí a připojení neveřejných telekomunikačních sítí k veřejným telekomunikačním sítím stanoví prováděcí předpis.

V.

Důvody, pro které soud podává návrh na rozhodnutí o předběžné otázce

Soud k návrhu žalobkyně CTc /a za souhlasu žalované COL/ rozhodl o předložení předběžných otázek uvedených ve výroku tohoto usnesení příslušnému orgánu ES, protože má, shodně i s oběma účastníky za to, že jde jednak ve všech případech o určující otázky pro výsledek daného sporu a jednak je namístě, aby byla uchována jednota výkladu (aplikace) relevantních norem komunitárního práva, jejíž je Soudní dvůr Evropských společenství garantem.

VI.

Důsledky předložení předběžné otázky ve vnitrostátním právu

Soud musel přikročit k povinnému přerušení řízení před ním samotným postupem podle ust. § 109 odst. 1 písmeno d/ občanského soudního řádu. Řízení (před vnitrostátním soudem) tak bude přerušeno do doby rozhodnutí Soudního dvora Evropských společenství o tomto návrhu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** odvolání přípustné, protože oprávněné k tomu osoby se tohoto práva výslovně po jeho vyhlášení vzdaly.

Jestliže je řízení přerušeno, nekonají se jednání a neběží lhůty podle občanského soudního řádu. Jakmile odpadne překážka, pro níž bylo řízení

přerušeno, rozhodne soud i bez návrhu, že se v přerušném řízení bude pokračovat.

V Praze dne 24. listopadu 2005

Předseda senátu:
David Vláčil

Za správnost vyhotovení:
tentýž